

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712010383
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8712010383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Reváka a JUDr. Antona Lukáča na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. marca 2013 v trestnej veci obž. V. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T 49/2012 zo dňa 8.11.2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o vine vo vzťahu ku skutku č. 1, výroku o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaný V. B., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom G.,
ul. X. XXXX/X, študent X. D., t.č. vo
väzbe v ÚVV a ÚVTOS T.,

je v i n n ý , ž e

1/ dňa 7.1.2012 v čase okolo 06.00 hod. v G. na sídlisku I. W. na ulicu I. stretol poškodenú E. X., nar. XX.X.XXXX, ktorá šla oproti nemu po chodníku, kde keď túto minul, obrátil sa, vzápätí k nej pristúpil zozadu a strhol jej kabelku s obsahom občiansky preukaz, preukaz poistenca VŠZP, preukazy ŽSR a SAD na meno poškodenej, modlitebná knižka s ružencom, zväzok 4 ks FAB kľúčov s čipom a dámska peňaženka s finančnou hotovosťou vo výške 70,- eur, ktorú mala poškodená prevesenú na ľavom pleci, zobral jej ju a utekal smerom na ulicu D., kde počas behu vybral z kabelky peňaženku, z ktorej zobral finančnú hotovosť vo výške 70,- eur a následne kabelku a peňaženku zahodil bokom a utekal ďalej, čím takto spôsobil pre poškodenú E. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., Ul. G. č. XXXX/XX škodu vo výške 72,- eur, pričom k zraneniu poškodenej nedošlo,

t e d a

v b o d e 1/

- pokračovacím konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorý mal iný pri sebe,

t ý m s p á c h a l

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona vo vzťahu ku skutkom uvedeným pod bodom 3, 4 v napadnutom rozsudku

a z a t o m u

u k l a d á

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, I/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ukladá ochranné protitoxikomanické a psychiatrické liečenie so zameraním na patologické hráčstvo ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T 49/2012 zo dňa 8.11.2012 bol obžalovaný V. B. uznaným vinným zo spáchania v bode 1/ zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, v bode 2/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a v bodoch 3/ a 4/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 7.1.2012 v čase okolo 06.00 hod. v G. na sídlisku I. W. na ulici I. stretol poškodenú E. X., nar. XX.X.XXXX, ktorá šla oproti nemu po chodníku, kde keď túto minul, obrátil sa, vzápätí k nej pristúpil, chytil jej kabelku s obsahom občiansky preukaz, preukaz poistenca VŠZP, preukazy ŽSR a SAD na meno poškodenej, modlitebná knižka s ružencom, zväzok 4 ks FAB kľúčov s čipom a dámska peňaženka s finančnou hotovosťou vo výške 70,- eur, ktorú poškodená držala v pravej ruke, ktorú jej potiahol, avšak sa mu ju nepodarilo zobrať, kde na to poškodená E. X. uchopila kabelku do oboch rúk, pričom obvinený V. B. jej ešte silnejšie ťahal kabelku z jej rúk, podarilo sa mu potiahnuť poškodenú tak, že spadla na zem a ostala kľačať na kolenách, vtedy jej kabelku z rúk vytrhol a utekal smerom na ulicu D., kde počas behu vybral z kabelky peňaženku, z ktorej vybral finančnú hotovosť vo výške 70,- eur a následne kabelku a peňaženku zahodil bokom a utekal ďalej, čím takto spôsobil pre poškodenú E. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., Ul. G. č. XXXX/XX škodu vo výške 72,- eur, pričom k zraneniu poškodenej nedošlo,

2/ dňa 15.1.2012 v čase okolo 06.15 hod. v G. na sídlisku I. W., na chodníku, ktorý sa nachádza medzi areálmi Základnej školy na ulici B. a Materskej školy na ulici X., najprv začal kričať na poškodenú I. D., nar. XX.X.XXXX, aby mu dala svoju kabelku a tiež peniaze, pritom ju chytil za kabelku, ktorú mala prevesenú cez ľavú ruku a ruku mala vloženú v ľavom bočnom vrecku kabáta, začal ju ťahať, ale táto sa bránila a kabelku sa snažila držať pri sebe, následne na to sotil do poškodenej, ktorá následkom toho spadla na zem, pričom si stále držala uchopenú kabelku v dlani ľavej ruky, avšak obžalovaný jej kabelku z ruky silno vytrhol a utekal smerom ku predajni D. po chodníku, medzitým vybral z kabelky dámsku koženkovú peňaženku s obsahom 15,- eur, bankomatovú kartu, kartičku VŠZP, potom kabelku, v ktorej sa nachádzal aj mobilný telefón zn. Samsung La Feu zahodil bokom a s peňaženkou ušiel, pričom došlo k poškodeniu kabelky, a to odtrhnutiu jednej rukoväte a poškodenie kabáta - rozpáranie v oblasti ľavého bočného vrecka, poškodenej I. D. takto spôsobil zranenia, a to pomliaždenie pri bázach 1,2,4, 5 prstov ľavej ruky, drobné modriny na chrbte ľavej ruky a mierne zakrvácanie pod nechtami s dobou liečenia a práceneschopnosti 8 dní a škodu pre I. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., I. XXXX/X, vo výške 62,- eur,

3/ dňa 15.1.2012 v čase okolo 08.10 hod. na ulici I. v G. na sídlisku I. W. využil nepozornosť poškodenej S. D., nar. XX.X.XXXX, ktorá išla po chodníku, kde jej z pravej ruky nečakane vytrhol kabelku, v ktorej mala peňaženku s obsahom finančnej hotovosti 30,- eur, občiansky preukaz na meno S. D., kartičku poistenca VŠZP, dioptrické okuliare, modlitebná knižka a mobilný telefón zn. NOKIA 1800, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou s kreditom 7,80 eur, čím takto spôsobil škodu pre S. D., nar. XX.X.XXXX, bytom G., Ul. C. č. XXXX/XX, vo výške 152,- eur,

4/ dňa 15.1.2012 v čase okolo 20.15 hod. na ulici C. v G. za nákupným strediskom T. na sídlisku I. I, využil nepozornosť poškodenej Y. Q., nar. XX.X.XXXX a počas chôdze po ceste jej z pravej ruky vytrhol kabelku, v ktorej mala peňaženku s hotovosťou 3,- eur, puzdro s občianskym preukazom na meno poškodenej a kartou SAD Poprad, mobilný telefón zn. Sony Ericsson nezisteného typu a IMEI, zväzok 2 ks kľúčov s čipom od vchodu, s touto kabelkou utekal preč, pričom následkom potiahnutia poškodenej

Y. Q. spadla na zem, pričom pri páde utrpela drobnú povrchovú kožnú odreninu na 3. Prste posledného článku pravej ruky a pomliaždenie v driekovej oblasti s dobou liečenia do 10 dní, bez práceneschopnosti a pri tomto došlo aj k poškodeniu jej odevu - roztrhnutie kožucha na ľavom rukáve, čím takto spôsobil poškodenú Y. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom G., Ul. C. XXXX/XX, škodu krádežou vo výške 76,- eur a poškodením odevu vo výške 30,- eur.

Za to mu bol uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona a s použitím § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona mu bolo zároveň uložené ochranné protitoxikomanické a psychiatrické liečenie so zameraním na patologické hráčstvo ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, a krajský prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný mimo iného uviedol, že prvostupňový súd jediný usvedčujúci dôkaz, ktorý odôvodňoval právnu kvalifikáciu skutku v bode 1/ obžaloby ako lúpež podľa § 188 Tr. zákona- výpoveď pošk. X., napriek tomu, že táto viackrát menila svoju výpoveď a tieto zmeny ani vôbec rozumne a ani presvedčivo neodôvodnila a jej výpoveď bola celkom vyvrátená bez pochybností ďalšími dôkazmi - akceptoval bez výhrad, hoci mohol použiť zásadu „in dubio pro reo“ a skutok kvalifikovať len ako krádež podľa § 212 Tr. zákona. Súd nijako nezdôvodnil, prečo opiera svoje rozhodnutie len o jednu verziu výpovede 75-ročnej poškodenej z jej viacerých rozdielných výpovedí. Súd nesprávne vyhodnotil zadovážené a vykonané dôkazy, pričom dokazovanie nevylúčilo možnosť iných záverov ako tých, ktoré uvádzala obžaloba. Okresný súd uložil aj prísny trest, a to aj po použití inštitútu mimoriadneho zníženia trestu. Ak by súd správne aplikoval zákon a skutok v bode 1 obžaloby posúdil ako krádež, sadzba trestu by začínala na 4 rokoch, čo pri použití § 39 Tr. zákona by za súčasného uloženia ochranného liečenia odôvodňovalo obžalovanému uložiť oveľa nižší a miernejší trest. V ďalšom poukazuje na to, že vzhľadom na dĺžku pobytu obžalovaného vo väzbe, ako aj odporúčania a závery znalca by zrejme postačilo na nápravu páchatel'a ochranné liečenie ambulantnou formou. Znalec túto možnosť nevylúčil, len vyjadril svoj názor, že ústavná forma by bola vhodnejšia. Postupom súdu boli uprené aj práva obžalovaného, s poukazom na ust § 168 Tr. poriadku, na riadne odôvodnenie rozsudku, t.j. na spravodlivé súdne konanie. Rozsudok v tejto veci možno považovať za arbitrárny a nepreskúmateľný. Súčasne poukazuje na rozpory a hodnotenia výpovedí svedkov a uvádza k tomu niekoľko rozhodnutí súdov. Navrhol skutok v bode 1/ kvalifikovať len ako pokračujúci prečin krádeže spolu so skutkami v bode 3/ a 4/ a obžalovanému uložiť miernejší úhrnný trest odňatia slobody s ústavným ochranným liečením, prípadne s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom a primeranými obmedzeniami, event. zrušiť rozsudok okresného súdu a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor podal odvolanie len čo do výroku o treste, pretože má za to, že súd pochybil, pokiaľ obžalovanému mimoriadne znížil trest, lebo na to neboli splnené podmienky. Aj z výsluchu obžalovaného je zrejmé, že nemal peniaze, preto sa následne rozhodol vyhliadnuť si nejakú pani staršieho veku a túto okradnúť, čo sa aj v skutočnosti stalo Súčasne popisuje aj spôsob zmocnenia sa kabelky pošk. X.. Aj keď obžalovaný mal byť v čase útoku pod vplyvom omamných látok - pervitínu, tento užil sám a dobrovoľne, z čoho vyplýva, že nie je na mieste v tomto prípade poukázať na ust. § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, lebo obžalovaný sa sám privodil do stavu zmenšenej pričetnosti. Navrhol krajskému súdu napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovanému uložiť vyšší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolania sú čiastočne dôvodné.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4.10.2012, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku k skutkom

uvedeným v bode II, III. a IV. obžaloby, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. a po návrhu prokurátora prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný ku spáchaniu skutkov priznal, sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie len ku skutku v bode I a ohľadne výroku o treste. Správne postupoval okresný súd, keď prijal takéto vyhlásenie o vine, pretože skutkové okolnosti napadnutého rozsudku sú výsledkom prípravného konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že skutky sa stali spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že tieto spáchal obžalovaný a že z jeho konania nastal tam uvedený následok. Tieto zistenia vyplývajú jednak zo samotného priznania sa obžalovaného ku skutkom už v prípravnom konaní, ako aj z iných v trestnom spise sa nachádzajúcich listinných dôkazov. S prihliadnutím aj na tieto skutočnosti, odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o vyššie uvedenom závere týkajúcom sa viny obžalovaného.

Následne okresný súd vykonal dokazovanie ku skutku uvedenom v bode I. obžaloby, a to vypočítím obžalovaného, poškodenej E. X., príslušníka PZ - Mgr. P. Y., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria MUDr. E. D. a oboznámením listinných dôkazov. Na podklade týchto dôkazov ustálil prvostupňový súd, že obžalovaný sa v bode 1/ obžaloby svojím konaním dopustil zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, pretože obž. B. pri zmocnení sa kabelky pošk. X. použil násilie, keďže kabelku poškodenej nevytrhol jedným ťahom, ako to tvrdil, ale až pri vzájomnom zápase o ňu s poškodenou a pri jej páde na kolená sa mu nakoniec podarilo túto kabelku vytrhnúť a ujsť. Zároveň je zrejmé, že poškodená je chránenou osobou - osobou vyššieho veku, v čase spáchania skutku mala totiž 74 rokov.

V prvom rade je potrebné k veci uviesť, že Okresný súd Poprad vykonal v rámci riadneho procesného postupu, t. j. bez podstatných chýb, dokazovanie, avšak nie v rozsahu potrebnom pre objasnenie veci a na jeho základe potom nesprávne ustálil skutkový stav veci. Odvolací súd sa so skutkovými závermi súdu prvého stupňa a jeho právnym záverom nestotožnil vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 1/ napadnutého rozsudku.

Krajský súd doplnil dokazovanie opätovným výsluchom obž. V. B., ktorý pri svojom výsluchu uviedol, že kritického dňa bolo asi 6 hod. ráno, pomaličky sa rozvidnievalo, ale bola ešte tma a trocha nasnežené. Poškodenú prvýkrát uvidel asi 20-30 m pred ním a jediným dôvodom, prečo si ju vybral, bola tá skutočnosť, že bola osamote na ulici. To, že išlo o ženu, usúdil podľa jej oblečenia. Do tváre jej nevidel, pretože niekoľko metrov pred ňou hľadel do zeme. Videl, že poškodená mala kabelku a predpokladal, že asi bude mať nejaké peniaze. Vek poškodenej nevedel určiť. Myslel si, že bude mať asi do 40 rokov. Poškodená mala kabelku asi na predlaktí alebo na ramene, pričom túto rukou nedržala a stiahol ju hneď na prvýkrát. Či poškodená spadla alebo nespada uviesť nevedel, lebo utekal preč a neotočil sa. V tom čase bol pod vplyvom drogy, ktorú si zobral večer predtým na diskotéke.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje najmä na trestné oznámenie pošk. E. X. a jej prvotnú výpoveď z prípravného konania zo dňa 19.1.2012, kedy uviedla, že keď prešiel neznámy muž tesne vedľa jej chrbta, schmatol jej kabelku, ktorú mala zavesenú na jej ľavom ramene, stiahol ju dole a utiekol preč. Rovnaký spôsob odcudzenia kabelky poškodenej uviedla aj pri úradnom zázname spísanom dňa 7.1.2012, t. j. v deň spáchania skutku. Až následne, prvýkrát dňa 5.3.2012, teda skoro 2 mesiace po skutku, poškodená uviedla iný spôsob zmocnenia sa kabelky a to že páchatel sa snažil kabelku jej vytiahnuť z pravej ruky, ale nepotiahol silno a ona vzápätí uchopila kabelku aj druhou rukou za rúčky. Obžalovaný asi dvakrát trhol kabelkou, pričom druhýkrát potiahol silnejšie, v dôsledku čoho stratila stabilitu a spadla na kolená a vtedy sa páchatelovi podarilo kabelku jej vytiahnuť z ruky. Obžalovaný pri svojich výsluchoch, ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní, ohľadne skutku uvedenému v bode 1/ vždy tvrdil, že k odcudzeniu kabelky, ktorú mala poškodená prevesenú na ramene alebo na predlaktí, došlo jedným potiahnutím a v žiadnom prípade o ňu s poškodenou nezapasil.

Na základe vyššie uvedeného v kontexte s dokazovaním vykonaným na okresnom súde nebola podľa názoru krajského súdu bez pochybností preukázaná bezprostrednosť násillia alebo hrozba násillia smerujúca k zmocneniu sa kabelky pošk. X. zo strany obž. B.. Taktiež poškodená pri svojom trestnom oznámení zo dňa 19.1.2012 neuvádzala žiadne skutočnosti o požití násillia, resp. o viacnásobnom trhaní s kabelkou pri páchaní tohto skutku zo strany obžalovaného, pričom neobstojí tvrdenie poškodenej, že sa pri protokolácii jej výpovede nerozumeli s poverenou príslušníčkou PZ, pretože táto pri svojom

výsluchu pred okresným súdom takúto okolnosť jednoznačne vylúčila. Za takejto dôkaznej situácie odvolací súd je toho názoru, že je na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu. Podľa názoru krajského súdu ustálené skutkové zistenia nenapĺňajú znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona, ale iného trestného činu, a preto, na podklade dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa, doplneného na verejnom zasadnutí odvolacím súdom, ustálil a následne upravil v tomto kontexte skutkové okolnosti žalovaného konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Následne sa krajský súd zaoberal právnym posúdením upraveného skutku uvedenému v bode 1/ tohto rozsudku. Obžalovaný svojím konaním, keď si prisvojil kabelku poškodenú tým, že jej ju vytrhol, pričom túto mala poškodená prevesenú na ľavom pleci, naplnili objektívnu a subjektívnu stránku pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, a to aj vo vzťahu ku skutkom uvedeným pod bodmi 3/ a 4/ napadnutého rozsudku.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery sú súdy povinné riadiť sa základnými zásadami ukladania sankcií.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 2 vyššie citovaného paragrafu páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa ods. 3 trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ods. 4 pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Vykonaným dokazovaním v trestnom konaní boli zistené skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný. Podľa evidencie Obvodného úradu Poprad obžalovaný nemá záznam v ich evidencii priestupkov. Zo správy mestského úradu Poprad vyplývajú len skutočnosti všeobecného charakteru. Podľa hodnotenia ÚVTOS a ÚVV B. má obžalovaný správne a vystupovanie na požadovanej úrovni a v súlade s ústavným poriadkom. Príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS rešpektuje a plní. Konflikty nevyvoláva. Zo znaleckého posudku znalcov odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria okrem iného vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutkov netrpel na duševnú chorobu a schopnosť ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho protiprávnosť bola zmenšená len pod vplyvom návykovej látky - pervitínu, nie však podstatne. Pod vplyvom návykovej látky sa však môže dopustiť trestného činu a z uvedeného dôvodu doporučili mu uložiť ochranné protitoxikomanické a psychiatrické liečenie so zameraním na patologické hráčstvo ústavnou formou.

Okresný súd pri ukladaní trestu dospel k záveru a vnútornému presvedčeniu, že s prihliadnutím na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery páchatela je na mieste použitie ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu, pretože použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom (a pri aplikácii asperačnej zásady) by bolo pre páchatela neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania.

S touto úvahou prvostupňového súdu sa krajský súd nestotožnil. Je potrebné uviesť, že použitie ust. o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona nebolo žiadnym spôsobom konkrétne odôvodnené. Poukázanie len na všeobecné skutočnosti vzťahujúce sa na osobu obžalovaného a nekonkretizovanie okolností prípadu, v ktorých vidí okresný súd dôvod na použitie mimoriadneho zníženia trestu, považuje odvolací súd za nedostatočné a nepreskúmateľné. V tejto súvislosti odvolací súd ešte dodáva, že v súlade so zásadou individualizácie trestu Trestný zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj po dolnú hranicu trestu stanovenú v osobitnej časti. Umožňuje tak uloženie trestu aj tým páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatela, silné citové rozrušenie, zdravotný stav a podobne. Preto je povinnosťou okresného súdu pri využití tohto inštitútu aj uviesť, akými úvahami a o aké dôkazy oprel svoje rozhodnutie.

Z hore uvedených dôvodov krajský súd mal za to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky uvedené v § 39 Tr. zákona na mimoriadne zníženie trestu, a preto sa zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil, že pri existencii poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j, l/ Tr. zákona (obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a priznal sa ku spáchaniu trestných činov, ktoré úprimne oľutoval) a pri zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zákona (spáchanie viac trestných činov), sa v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Keďže obžalovaný svojím konaním spáchal viac trestných činov podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle zásad uvedených pre ukladanie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Tr. zákona) odvolací súd ukladal trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo v danom prípade predstavoval zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona pri základnej trestnej sadzbe na 3 až 8 rokov. V kontexte uvedeného krajský súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím najmä na osobu obžalovaného a zistenie, že u obžalovaného nejde o zvlášť narušeného páchatela vyvodil záver, že uloženie trestu obžalovanému na dolnej hranici trestnej sadzby, teda v trvaní 3 rokov nepodmienečne, v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania skutkov a ich následky, na zistenie, že išlo o ojedinelé vybočenie z riadneho správania sa obžalovaného, na hodnotenie osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu.

Zákonu zodpovedajúce bolo rozhodnutie okresného súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu Krajský súd konštatuje, že obž. V. B. nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a preto ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prvostupňový súd rozhodol napadnutým rozsudkom aj o uložení kombinovaného ochranného protitoxikomanického a psychiatrického liečenia so zameraním na patologické hráčstvo ústavnou formou podľa ust. § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona. S prihliadnutím na závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, z ktorých vyplýva doporučené uloženie takéhoto liečenia, ako aj na skutočnosť, že u obžalovaného bolo zistené zneužívanie návykových látok s počínajúcim návykom a pozvoľna sa rozvíjajúcou závislosťou a možnosťou opakovania sa takéhoto správania práve pod ich vplyvom, je ich uloženie opodstatnené. Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný páchal trestnú činnosť predovšetkým pod vplyvom návykových látok a je predpoklad, že v takomto konaní by pri ich opätovnom požívaní mohol pokračovať a z tohto dôvodu je potrebné mu uložiť vyššie uvedené ochranné liečenia. Ústavná forma výkonu uloženého liečenia bola uložená na základe doporučenia znalcov.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky okresného prokurátora a obhajcu obžalovaného, krajský súd poukazuje na vyššie uvedené skutkové okolnosti prípadu, ako aj právne úvahy, ktorými sa riadil pri svojom rozhodovaní a v dôsledku neopakovania tých istých skutočností v celom rozsahu na ne odkazuje. Odvolací súd sa čiastočne stotožnil s námietkami obžalovaného ohľadne skutkových okolností uvedených v bode 1/ napadnutého rozsudku, ako aj s jeho právnym posúdením, ako aj s dôvodmi

odvolania okresného prokurátora ohľadne výšky trestu, kde sčasti vyhovel jeho odvolaniu a uložil obžalovanému prísnejší trest odňatia slobody v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.